

അമനുസ്മരണം

**ശ്രീ പന്നിൻ ദിവാകരൻ
(രണ്ടാം ചരമ വാർഷികം)**

സർഗ്ഗ കിരണങ്ങളുടെ സൃജനം

സുധീർ പണിക്കവീട്ടിൽ

ഒരാളുടെ പേരു എല്ലാവരുടേയും ചുണ്ടിൽ ഉള്ള കാലത്തോളം അയാൾ മരിച്ചിട്ടെല്ലാണു ബീടിഷ്യ് നോവലിസ്റ്റ് സർ ടെറി പ്രാബേദ്ധ അലിപ്രായപ്പട്ടിക്കൂളത്. അമേരിക്കൻ മലയാള സാഹിത്യലോകത്ത് തന്റെതായ ഒരു വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച ശ്രീ പന്നിൻ ദിവാകരൻ നമ്മുടെ പിട്ടു പിരിഞ്ഞിട്ട് നവനവർ ഏഴിനു ഒഞ്ചു വർഷം തികയുന്നു. എന്നാൽ ഉറ്റവരുടേയും ഫ്രിയപ്പട്ടവരുടേയും ഓർമ്മകളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം വിട്ടു പോയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മികവാറും രചനകൾ വെളിച്ചു. കണ്ണ കൈരളി പബ്ലിക്കേഷൻസ് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ആദരവു പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേക പതിപ്പ് ഇരക്കുന്നത് തന്നെ ശ്രീ പന്നിൻ നമ്മുടെ കൂടെ ഇപ്പോഴുമുണ്ടെന്നതിനു തെളിവാണ്.

സംകുത്തതിലും മലയാളത്തിലും പാണിയിത്യമുണ്ടായിരുന്ന ശ്രീ പന്നിൻ ഇവിടത്തെ എഴുത്തുകാരുടെ രചനകൾ സശ്രദ്ധം വായിക്കുകയും സാഹിത്യവേദികളിൽ ചിലപ്പോഴെല്ലാം പ്രത്യേകശപ്പട്ടകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു വേദിയിൽ വച്ച് കുറച്ച് സാഹിത്യകാരരാജുകുടി ജീഷ്ഠം എന്ന വാക്കിന്റെ അർമ്മം കഴുതയാണെന്ന് പറയുന്നതുകേട്ട് അസ്വരൂപതും ഇവരെക്കു എഴുതിയാൽ അമേരിക്കൻ മലയാളസാഹിത്യം പടുകുഴിയിൽ വീഴുമെന്നും മറ്റൊരുള്ള തമാശകൾ ഈ ലോഭകനുമായി പക്കായിരുന്നു. യാർമ്മിക രോഷത്തിന്റെ ഒരു അശ്വി ജാല അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ എപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നു. അനീതിക്കും അക്രമങ്ങൾക്കും നേരെ തന്റെ തുലിക ചലിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ദയവും കാട്ടി. അപ്പോൾ മുഖം നോക്കുന്ന പതിവില്ലാത്തത്‌കൊണ്ട് ഒരു പക്ഷ കുറച്ച് ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടായിരിന്നുതിക്കാം. അതോന്നും അദ്ദേഹം കണക്കിലെടുത്തില്ല. നാട്ടിൽ നിന്നും ധാരാളം മലയാളം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വരുത്തുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു നാട്ടിലെ കാലിക പ്രാധാന്യമുള്ള വാർത്തകൾ അപ്പോഴപ്പോൾ അറിയാമായിരുന്നു. അതിനെല്ലാം പ്രതികരണങ്ങൾ

എഴുതിയിരുന്നു. ഈ ലേവകനോട് വളരെ സ്വന്നേഹവും വിശ്വാസവും വച്ച് പുലർത്തിയിരുന്നു. വ്യക്തിപരവും സാഹിത്യപരമായ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതൊ ശക്തമായ ഒരു ലേവനം കൈരളിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് വായിച്ച ചേച്ചിയുടെ (ശ്രീമതി ദിവാകരൻ) ഒരു സഹപ്രവർത്തക ചേച്ചിയോട് പറഞ്ഞു “:ചേട്ടൻ കലക്കിട്ടുണ്ട്.” ചേട്ടൻ എഴുതുന്നത് എല്ലാം വായിക്കാത്ത ചേച്ചി ജോലി കഴിഞ്ഞ് വന്നു ചേട്ടനോട് ചോദിച്ചു. “ എന്നാണെഴുതിയത്”.

നിശിതമായ വിമർശനങ്ങൾ എഴുതുന്നത് ചേച്ചിക്ക് താൽപ്പര്യമല്ലെന്ന് അറിയാമെങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്റെ തീരുമാനങ്ങളിലും അഭിപ്രാധാരങ്ങളിലും എപ്പോഴും ഉറച്ച് നിന്നു. വളരെയധികം നമകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ആരെയും കുറിച്ച് തെറ്റായ ഒരു ധാരണ ദിക്കലും വച്ച് പുലർത്തിയിരുന്നില്ല. മുഖം നോക്കാതെ ഉള്ളത് ഉള്ളത്പോലെ പറയുക എന്ന ആദർശത്തിൽ അദ്ദേഹം എന്നും നിലയുറപ്പിച്ചു. വാതാല്യനിയായ ഒരു അച്ചർന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൾക്ക് ഒരിക്കൽ ഇവിടത്തെ റി.വി.യിൽ വാർത്തകൾ വായിക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയപ്പോൾ അതെക്കുറിച്ച് വളരെ സന്നോധ്യത്തോടെ എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ കൊച്ചു കുട്ടികൾ മലയാളം പറയുന്നോൾ വരുന്ന തെറ്റുകൾ അദ്ദേഹം ആസ്വദിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനെ “എടാ, മോനെ എന്ന് വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ മുന്നു വയസ്സായ മകൻ “എടാ അച്ചരാ എന്നു വിളിച്ചുവെന്ന വിവരം പറയുന്നോൾ മുഖം നിരീയ തെളിയുന്ന ചിരി ഇപ്പോഴും കാണുന്ന പോലെ. ഉള്ളികൾ കാൽ പിശ്ച് വകിലും കൗതുകമുണ്ടാം പിതാക്കൾക്ക് എന്ന വള്ളത്തോളിന്റെ കവിത ഞാനോലിച്ചിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തോട് അപ്പോൾ അതേക്കുറിച്ച് പറയുകയുംചെയ്യു. മുർച്ചയുള്ള വിമർശനങ്ങൾ എഴുതുന്നോഴും അതിൽ ഹാസ്യം കലർത്തുന്ന ഒരു റീതി അദ്ദോഹിപരത്തിന്റെ തിനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പക്കാലത്ത് നടന്ന സംഭവങ്ങളിൽ കലാപരമായ ഒരു നർമ്മം ചാലിച്ച് പറയുന്ന വിഷയത്തെ വായനക്കാർക്ക് രസ്പദമാക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവ് പ്രശ്നസനീയമാണു. ദിവാകരൻ എന്ന് പേരുള്ള ഓരാൾ അത് “ ദി വാക്കർ” എന്നാക്കി എന്ന വിവരം ഈ ലേവകൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും താനും ഒരു “വാക്കർ” ആണു് എന്നാൽ “ജോണി വാക്കരില്ല്” എന്ന് പറഞ്ഞ ചിരിച്ചതും ഓരാൾക്ക് ഉപേരി എന്നപോലെ എന്നിനും മറുപടി പെട്ടെന്ന് പറയാൻ സമർപ്പിച്ചു.

സാഹിത്യപരമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ശ്രീ പനമിൽ നടത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ശരിയെന്ന ബോധ്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. പലർക്കും അത് വ്യക്തിപരമായി തോന്തിരെയകിലും അദ്ദേഹം അത് പരിഗണിച്ചില്ല. അതെക്കുറിച്ച് എന്നോട് പറഞ്ഞത് തെറ്റുകൾ മനുഷ്യ സഹജമാണു. സാഹിത്യത്തിലെ എത്ര വലിയ മഹാനായാലും അയാൾക്കും തെറ്റു വരം. അയാൾ മഹാനായത്തകാണ്ട് തെറ്റ് വായനക്കാർക്ക് ചുണിച്ച് കൊടുക്കാടുകാതിരിക്കുന്നത് ആത്മവശ്വരന്മാണു. മഹാകവി കുമാരാനാശൻറെ ക്രൂതികളെ ശ്രീ പനമിൽ വിമർശിക്കുകയും “ആശാനിൽ അപ്രമാദിത്വം. അടിച്ചേര്പ്പിക്കരുത്” എന്ന ലേവനം എഴുതുകയും ചെയ്യു. സാഹിത്യനിരുപണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു ശ്രീ പനമിലിന്റെ എതിർപ്പുകൾ. സാഹിത്യനിരുപണങ്ങളിൽ മണ്ഡനവും, വണ്ഡനവും വേണമെന്ന് വിശ്വാസം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. വിമർശനം. സത്യനിർഖാരണമാണു. മറുള്ളവരുടെ രചനകളുണ്ട്, സമുഹത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുണ്ടെച്ചാക്കേ എഴുതുന്നോൾ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും ശമിച്ചിരുന്നു. സർഗ്ഗ ശക്തിയും സർഗ്ഗാസ്വാദന ശക്തിയുമുള്ള ഒരു എഴുതുകാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അത് കൊണ്ട് അദ്ദേഹം കൂടുതലും തന്റെ കഴിവുകൾ വിമർശനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. സാഹിത്യത്തിന്റെ അധികാരിയായാണ് പതനം. സമൂഹത്തിന്റെ അധികാരിയാണ് പതനമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. അദ്ദേഹത്തിനെ പ്രതികരണ

മനോഭാവം നമ്മെ വീണ്ടുക്കാനുള്ള ഒരു ശമ്മായിരുന്നു. എഴുത്തിലും പ്രവർത്തിയിലുമുള്ള നിഷ്പക്ഷത അദ്ദേഹത്തെ മറുള്ളവരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നു.

ഒരു ജ്‍യോഷ്ഠസഹാദരനെപോലെ സ്നേഹം പകർന്ന് തന്ന, അനുഗ്രഹീതനായ ആ എഴുത്തുകാരൻ, പ്രിയങ്കരനായ ദിവാകരേട്ടൻ, ഓർമ്മകൾക്ക് മുന്നിൽ ഇന്ന് വരികൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു ദൈവം നിത്യശാന്തി നൽകുന്നു.

ശുഭം